

PAPA FRANJO

Obzirnost u bratskom ispravljanju

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 7. rujna 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje, preuzeto iz 18. poglavlja Matejeva evandjelja, predstavlja temu bratskog ispravljanja u zajednici vjernikâ: to jest kako ja moram ispravljati drugog kršćanina kada čini nešto što nije dobro. Isus nas uči da ako mi moj brat kršćanin nešto skrivi, ako me uvrijedi, moram se s njim ophoditi s ljubavlju i, prije svega, osobno s njim razgovarati, objasniti mu da ono što je rekao ili učinio nije dobro. A ako me brat ne poslušâ? Isus predlaže pristup koji se sastoji od više koraka: najprije, vratiti se s dvojicom ili trojicom i s njim razgovarati, da postane svjesniji svoje pogreške koju je učinio; ako, usprkos tome, ne prihvati opomenu, treba ga reći zajednici; a ako ne poslušâ ni zajednice, treba mu dati da osjeti raskol i podjelu koju je on sâm izazvao, prekinuvši zajedništvo s braćom u vjeri.

Etape toga puta pokazuju snagu koju Gospodin traži od svoje zajednice u praćenju onoga koji pogriješi, kako ne bi bio izgubljen. Treba prije svega izbjegavati "dizanje prašine" i ogovaranje u zajednici – to je prvo, izbjegavati to – "idi i pokaraj ga nasamo" (r. 15). To je stav osjetljivosti, mudrosti, poniznosti, pažljivosti prema onome koji je pogriješio, izbjegavajući riječi koje mogu raniti ili ubiti brata. Jer, kao što znate, i riječi mogu ubiti! Kada ogovaram, kada izričem nepravедnu kritiku, kada "gulim" brata jezikom, time ubijam dobar glas drugoga. I riječi ubijaju. Pripazimo na to. Istodobno ta diskretnost kojom s njim razgovaramo nasamo ima za cilj da korenje grešnika ne bude uzaludno. To je

razgovor u četiri oka, nitko ništa ne primjećuje i sve završava na tome. U svjetlu toga zahtjeva shvaća se također sljedeći niz postupaka, koji predviđaju uključivanje nekih svjedoka, a zatim čak i zajednice. Svrha je pomoći osobi da postane svjesna učinjenog i da je svojom pogreškom uvrijedila ne samo pojedinca, nego sve. Ali također pomoći nama da se oslobodimo bijesa ili ljutnje, koji samo čine zlo: one ogorčenosti u srcu koja rađa srditošću i ljutnjom a koji nas navode da vrijeđamo i napadamo drugoga. Jako je ružno vidjeti kršćanina koji vrijeđa i napada. To je ružno. Jesmo li shvatili? Nema vrijeđanja! Vrijeđati nije kršćanski. Jest li shvatili! Vrijeđati nije kršćanski.

Zapravo, pred Bogom smo svi grešnici i potrebiti oprostjenja. Svi bez iznimke. Isus nam je rekao da ne sudimo. Bratsko ispravljanje je aspekt ljubavi i zajedništva koji moraju vladati u kršćanskoj zajednici, to je uzajamno služenje koje možemo i moramo pružati jedni drugima. Ispravljanje brata je služenje i moguće je i djelotvorno jedino ako se svaki prizna grešnikom i potrebitim Gospodinova oprostjenja. Ista savjest koja mi pomaže prepoznati pogrešku drugoga, u prvom me redu podsjeća da sam i ja sâm toliko puta griješio i griješim.

Zbog toga smo na početku mise svaki put pozvani priznati se grešnicima pred Gospodinom, izražavajući riječima i gestama iskrenu skrušenost srca. I govorimo: "Smiluj mi se, Gospodine. Grešnik sam! Priznajem, Svemogući Bože, svoje grijehe". A ne kažemo: "Gospodine,

smiluj se ovom ili onom tu kraj mene, ili ovoj, koji su grešnici". Ne! "Smiluj se meni!". Svi smo grešnici i svi trebamo Gospodinovo oprostjenje. Duh Sveti je taj koji govori našem duhu i daje nam prepoznati naše grijehе u svjetlu Isusove riječi. Sâm Isus poziva sve, svete i grešne, za svoj stol sabirući nas s raskrižja putova, iz različitih životnih situacija (usp. Mt 22, 9-10). A među uvjetima koji su zajednički svim sudionicima euharistijskog slavlja, dva su temeljna, dva uvjeta za dobro pohađanje mise: svi smo grešnici i Bog svima daje svoje milosrđe. To su dva uvjeta koja širom otvaraju vrata plodonosnom sudjelovanju na misi. Moramo se uvijek toga sjetiti prije nego pođemo bratu radi bratskog ispravljanja.

Tražimo sve to po zagovoru Blažene Djevice Marije, koju ćemo sutra slaviti na blagdan njezina Rođenja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, posljednjih su dana učinjeni značajni koraci u traženju primirja u krajevima pogođenim sukobom u istočnoj Ukrajini, premda danas pristižu vijesti koje zabrinjavaju. Ipak se nadam da će oni donijeti olakšanje stanovništvu i pridonijeti naporima oko uspostave trajnog mira. Molimo da se, u logici susreta, započeti dijalog nastavi i donese očekivani plod. Marijo, Kraljice mira, moli za nas.

Pridružujem se biskupima Lesota, koji su uputili apel za mir u toj zemlji. Osuđujem svaki čin nasilja i molim

Gospodina da se u kraljevini Lesoto uspostavi mir u pravdi i bratstvu.

Ove nedjelje konvoj s tridesetak volontera talijanskog Crvenog križa kreće za Irak, u pokrajinu Dohuk, blizu Erbila, gdje se nalaze deseci tisuća iračkih izbjeglica. Izražavajući iskrenu zahvalnost za to velikodušno i konkretno djelo i podjeljujem svoj blagoslov svima njima i svim osobama koje nastoje na konkretan način pomoći našoj progonjenoj i potlačenoj braći. Bog vas blagoslovio!

[...]

I sjetite se sutra – kao što sam rekao – blagdana Rođenja Marijina. Bio bi to njezin rođendan. A što se čini kada mama slavi rođendan? Upućuju joj se pozdravi, čestitke... Sjetite se sutra, od ranoga jutra, pozdraviti od srca i svojim ustima Gospu i reći joj: "Čestitam!". I uputiti joj jednu Zdravomariju koja izvire iz srca sina i kćeri. Upamtite to dobro!

Sve vas molim da molite za mene. Želim vam ugodnu nedjelju i dobar tek!